

ЗЕМЛЯ ПОВЕРНЕ ЦВІТ

"Місія без кордонів" у Чорнобилі

Світ пам'ятає Чорнобиль. Щорічно в зону приїжджає десятки й десятки зарубіжних делегацій, серед яких - чимало журналістів. Скажімо, нещодавно десант майстрів пера спорядила Норвегія - ось лише пару слів від Мартина Аарфлота та Геіра Стурванна у розмові з Валерієм ПОЛИЩУКОМ.

- Признайтеся, чи рядовим громадянам Норвегії що-небудь відомо про Чорнобиль?

Геір: Я гадаю, що про нього знає увесь світ. А нам - не тільки знайоме оце слово. У 1986 році, коли трапилася біда, вітер заніс радіоактивну хмару й у Норвегію. Тоді загинуло чимало овець. Себто, у деякому сенсі від аварії постраждала і наша країна. Тема Чорнобиля не померла й по цей день.

Мартин: Наближаються двадцяті роковини цієї скорботної години. Упевнений, що 26 квітня наступного року наші медіа - ТВ, радіо, газети - будуть ба-

гато писати й говорити про проблеми, породжені Чорнобилем. Зрозуміло, що про це писатимуть і в других країнах, адже це катастрофа є цілковито планетарного масштабу.

- Чим викликана ваша поїздка, може вона приватна?

Геір: І приватна, і громадська. Річ у тім, що ми працюємо в міжнародній організації "Місія без кордонів", яка активно цікавиться тим, що відбувається в Україні. Звичайно, Чорнобильські події цікавлять і нас особисто - давно бажалося тут побувати й побачити все на власні очі.

Мартин: Напередодні двадцятих роковин трагедії ми замислили сформувавши спеціальний випуск газети та відзняти кінофільм, аби залучити якомога більше спонсорів для допомоги школярам-інтернатівцям та юні у дитбудинках під егідою нашої організації - "Місія без кордонів".

- Наскільки ваші враження від побаченого від того, що знали про Чорнобиль?

Геір: Я вражений розмахом трагедії. Нам наводили цифри - від аварії постраждало два з половиною мільйона людей. Це - половина населення Норвегії! Страшно дивитися на покинуті сіла. Тяжко вразила покинута лялька у безлюдному домі. Не віриться, що дитячко могло її покинути - насправді всі бігли, бо бігло все...

Мартин: Чого не чекав побачити в зо-

ні, так це таку кількість зайнятих конкретною справою людей. І ще одне. Ми знали, що людям довелося покинути отут геть усе, - домівки, поля, ліси, водоймища й ріки, так коли бачиш їх, ніні працюючих, і так багато, то з біллю спізнаєш масштаби трагедії.

- Чого побажаєте цим людям і людям України загалом?

Геір: Людям, які працюють в зоні, бажано збудувати надійне укриття, завершити зведення всіх заводів, в яких мають утилізуватися відходи, а ті, хто повинен був виїхати звідси, мав змогу повернутися в рідні опілля - надіймося, що земля зацвіте ізнову.

Мартин: Є сподівання, процеси, які відбуваються в Україні, призведуть до того, що влада обійме своєю увагою проблеми Чорнобиля і, врешті-решт, повіршує їх з успіхом.